

THỜI HOÀNG HÔN CỦA Ý NIỆM

Hà Thúc Sinh

Nhanh vừa

Cô gái trần trụi ngồi giữa sân phơi
Cơm chó tưởng chừng còn chán . chề không
ghê Trước mặt mọi người cô cứ thấy như
người Kiếp người tù dày bố vác với con
không Âu Cơ mẹ hỡi sao nên nổi đau
khuân Ôi vua Hùng hỡi sao nên nổi thương
thương Cô gái Việt Nam mà lại hết then
ôi Đâm chết thằng con chỉ
thường (Cơm) vì bát cơm với Khoan

lên mặt trăng khoan khoan lên mặt trời Khoan sâu vào trái đất khoan
 moi biển khơi Xin quay nhìn miếng đất như đang bỏ rơi Việt
 Nam còn có biết bao chuyện lạ đời Tôi bỗng một ngày chợt
 thấy vu vơ nghĩa Thú vật và người ai
 nói khác xa nhau Khi biên thùy đã phôi
 phai giữa đôi mi Không biết trần gian hoặc
 là đáy âm ti ./

HTS -- San Diego 81